

Poetin's andere oorlog
DE SLAG OM DE
PETRODOLLAR

“In dit land is controle over de Amerikaanse dollar de sleutel tot onze rijkdom. Onze gefinancialiseerde, op schulden gebaseerde economie berust op het unieke voorrecht om de wereldreservemunt uit te geven.

Als de Amerikaanse valuta ooit wordt vervangen, hebben we legitieme problemen. We zullen onze schulden niet meer kunnen betalen, onze overheid gaat failliet en miljoenen Amerikanen zullen onmiddellijk arm worden. Dit is dus het belangrijkste waar we ons zorgen over moeten maken en het is een groter risico dan ooit voorheen.

Als aan het einde van dit conflict landen over de hele wereld de Chinese Yuan gaan zien als een sterkere, stabielere valuta dan de Amerikaanse dollar, dan zal dit land meer hebben verloren dat we kunnen begrijpen. Hier zou iemand aandacht aan moeten besteden, en ik hoop dat iemand het ook effectief doet.”

Het bovenstaande is een exacte vertaling van hetgeen journalist Tucker Carlson kijkers van Fox News duidelijk maakte tijdens *prime time*. Carlson legt de vinger aardig op de wonde door te stellen dat de rijkdom van de VS gelinkt is aan de dollar als wereldreservemunt.

Grondstoffen (zoals olie) worden steeds afgerekend in Amerikaanse dollars en centrale banken over heel de wereld houden de valuta aan als strategische reserve.

De VS ging deze unieke status echter steeds meer als vanzelfsprekend beschouwen en geleidelijk aan zelfs misbruiken.

De noodzaak om te produceren werd zo steeds minder groot. De VS liet steeds meer van de productie over aan China waardoor ze daar met een enorm pakket aan dollars achterbleven.

Die dollars werden dan belegd in Amerikaanse overheidsobligaties waardoor de cirkel weer rond was.

China werd zo steeds meer de fabriek van de Verenigde Staten.

Ook olieproducenten zagen de stapel met dollars flink aanzwengelen. En ook daar werden die dollars herbelegd in Amerikaans staatspapier.

Het was een deal waarmee iedereen relatief tevreden was totdat de financiële crisis toesloeg in 2008.

De VS ging massaal dollars bijdrukken om de banken en de economie te redden en als je dan zoals China, Saudi-Arabië en Rusland een groot deel van je reserves aanhoudt in deze valuta begin je je vragen te stellen over de waarde van die tegoeden.

Het kan toch niet dat Chinezen grondstoffen delven, energie importeren en arbeid verrichten om goederen te produceren om dan vervolgens vergoed te worden met een stapel bankbiljetten die de Federal Reserve met één druk op de knop creëert?

En ook de Saudi's en de Russen vroegen zich af of het nog wel zo'n goed idee was om de eindige olievoorraden op te pompen in ruil voor vers geprinte dollars.

De eerste barsten in de status van de dollar als reservemunt werden zichtbaar.

China, Saudi-Arabië en Rusland bleven goederen exporteren in ruil voor dollars, maar ze waren niet langer bereid om die dollars te beleggen in Amerikaanse obligaties.

Ze zagen geen brood meer in de dollar en grepen terug naar goud als historische reserve-activa.

Dollars die werden ontvangen uit de handel met de VS werden zo ogenblikkelijk geconverteerd naar goud.

Landen met dollar overschotten hadden via de massale goudaankopen blijk gegeven van hun ontevredenheid over het losse monetaire beleid van de Federal Reserve, maar het leek weinig indruk te maken op de Amerikanen.

Sterker nog, de VS ging het unieke privilege van de wereldreservemunt nog op een andere manier misbruiken.

De VS ging namelijk de dollar als wapen gebruiken door landen zoals Iran, maar later ook Rusland, de toegang tot dollars af te snijden.

Poetin maakte deze analyse eind 2019 al eens:

Aangezien een groot deel van de wereldhandel in dollars gebeurt, is het een enorme handicap wanneer je niet langer in de Amerikaanse munt kan handelen.

De VS kan zo landen in een economische ravijn storten en dat bleek een heel aantrekkelijk instrument om de eigen wil op te leggen.

Maar het betekent natuurlijk ook dat diverse landen een bijkomende reden hadden om de dollar te wantrouwen. Niet alleen werd de valuta naar eigen goeddunken bijgeprint, maar de VS ging nu ook nog eens bepalen wie in de dollar kon handelen.

Een stap te ver?

Voor China en Rusland alvast wel. Zij kondigden eind 2021 reeds aan een gedeelde financiële structuur te ontwikkelen die “niet beïnvloed kan worden door andere landen”.¹

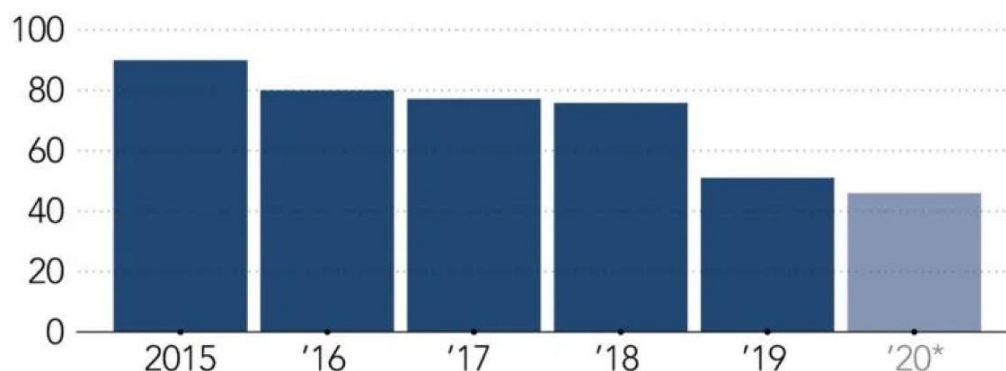
Eerder had Vladimir Poetin ook al op het International Economic Forum in St. Petersburg laten weten dat het Russische National Wealth Fund het voorbeeld van de centrale bank zou volgen en alle dollaractiva van de hand zou doen.²

Hij gaf ook fijntjes mee dat hij de dollar een flinke slag kon toebrengen door Russische oliebedrijven te verbieden om nog langer dollars te aanvaarden.³

China en Rusland grepen ook steeds minder naar de dollar om de onderlinge handel af te rekenen.

Dollar's share of China-Russia trade settlements

(In percent)

*As of Q1

Source: Russia's Central Bank and Federal Customs Service, Izvestia

¹ <https://www.globaltimes.cn/page/202112/1241715.shtml>

² <https://www.cnbc.com/2021/06/03/russia-to-remove-dollar-assets-from-national-wealth-fund.html>

³ <https://www.reuters.com/article/us-russia-forum-putin-dollar-idCAKCN2DG1OS>

Als onderdeel van de sancties gericht tegen Rusland na de invasie in Oekraïne werden de meeste Russische banken uit SWIFT gegooid en werden de deviezenreserves van de Russische centrale bank bevroren waardoor de toegang tot de Amerikaanse dollar werd afgesneden.

Eén uitzondering: energie.

Rusland mocht wel nog de olie- en gasproductie verkopen tegen dollars.

*“Onze sancties zijn niet ontworpen om enige disruptie te veroorzaken in de huidige flow van energie van Rusland naar de wereld”, aldus Deputy National Security Advisor Daleep Singh.*⁴

Maar aangezien het verkopen van olie in ruil voor dollars net de petrodollar in stand zou houden, besloot Rusland al snel om enkel nog gas te verkopen in ruil voor roebels of goud.⁵

Rusland is de grootste energieproducent van de wereld geworden en in een wereld die kampt met permanente en groeiende energietekorten, is die Russische productie broodnodig.

Zonder de Russische energie wordt de Europese economie in een depressie geduwd en daarmee heeft Poetin een gigantische troef in handen.

Niet de VS, maar hij zal kunnen bepalen in welke valuta Russische olie en gas afgerekend dient te worden.

En alles was beter dan dollars of euro's.

⁴ <https://twitter.com/theinsiderpaper/status/1496988065155403784>

⁵

<https://www.bloomberg.com/news/articles/2022-03-23/putin-wants-hostile-states-to-pay-rubles-for-gas-interfax-says>

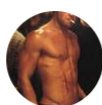
Door van vijandige landen te eisen dat Russische energie met roebels betaald moet worden, stijgt de vraag naar de roebel waardoor de munt een stuk sterker kan worden en de lokale inflatie kan verdwijnen.

Verder laat Rusland ook de optie open om de energierekening te betalen in goud. Dit verhoogt de vraag naar goud waardoor de waarde van Russische goudreserves toeneemt.

Bovendien zou het een einde maken aan de goudmanipulaties van de VS waardoor de dollar in z'n blootje komt te staan.

Rusland lijkt ook te werken aan een gloednieuwe, wereldwijde digitale valuta.

Rusland zelf is daar behoorlijk open in:

zerohedge
@zerohedge

**RUSSIAN MINISTER SAYS WE ARE WORKING ON
DIGITAL "ONE WORLD ONE CURRENCY" FOR TRADE
- LOCAL MEDIA**

3:03 p.m. · 28 feb. 2022 · TweetDeck

Een valuta die olieproducenten de kans zou bieden om de petrodollar aan de kant te schuiven en tastbare waarde te ontvangen in ruil voor energie.

Zowel China als Rusland beschikken over grote goudreserves en zouden zo'n munt credibiliteit kunnen geven met een substantiële gouddekking.

En het lijkt me erg aannemelijk dat ook andere olieproducerende landen zich bij zo'n initiatief zullen aansluiten.

Poetin's reset

Rusland laat vijandige landen enkel nog Russisch gas betalen met roebels. Of goud. Of zelfs bitcoins.

Wat betekent het nu concreet?

De Russen willen iets 'echt' terug voor hun energie. De tijd dat het Westen energie kan kopen met papiertjes die we net geprint hebben, is hiermee voorbij.

Economen, politici en journalisten waren compleet verrast door deze beslissing van Poetin en hebben wat tijd nodig om de implicaties goed te begrijpen.

Ik hoorde Paul De Grauwe bijvoorbeeld zeggen dat het in feite niet uitmaakt of de olie in roebels of euro's betaald zal worden.⁶

Wel, professor De Grauwe het maakt wél uit. Het maakt véél uit.

Deze meesterzet van Poetin zal namelijk het financiële systeem compleet veranderen en gaat straks de geschiedenisboeken in als een belangrijk keerpunt.

Europese landen hebben de voorbije weken de economische banden met Rusland doorgeknipt, willen niks meer met Rusland te maken hebben, sluiten er onze bedrijven en weigeren om nog langer te exporteren.

Eén uitzondering natuurlijk en dat is energie. We blijven wel op Rusland rekenen voor onze energiebevoorrading.

We leven zelfs met het waanidee dat we ons straks ook onafhankelijk zullen maken van Russische energie, maar ik kan je nu reeds vertellen dat dat nooit zal lukken.

⁶

<https://www.tijd.be/politiek-economie/europa/economie/conflict-over-russische-energie-escaleert/10376050>

Er is niet genoeg energie elders in de wereld om Europa te bevoorraden.

Onze politici hebben hun huiswerk niet goed gemaakt en zullen de komende weken tot de harde vaststelling komen dat we simpelweg niet zonder Russisch gas kunnen.

Poetin weet dat natuurlijk als geen ander en dit is dan ook de reden waarom hij nu de voorwaarden kan dicteren en eist dat zijn gas met roebels betaald zal worden.

Professor De Grauwe sta me toe om je nu even uit te leggen waarom het wel degelijk uitmaakt of je in roebels betaald of in euro's.

Dit is echt basiseconomie.

We kunnen namelijk makkelijk aan euro's geraken en als we een tekort zouden hebben, printen we er gewoon bij.

Maar met die euro's kunnen we niet meer terecht in Rusland. We hebben roebels nodig om onze energie te kopen.

En aangezien onze bedrijven nog amper handel drijven met Rusland, beschikken we in Europa over zeer weinig roebels momenteel.

We zullen dus op z'n minst ergens gigantische hoeveelheden roebels moeten kopen, hetgeen de Russische munt sterker zal maken.

Sinds het absolute laagtepunt is de roebel al 29% in waarde gestegen waardoor het lijkt alsof de financiële markten al een stuk vooruitgelopen zijn op deze ontwikkelingen.

Als het al lukt om genoeg roebels te kopen trouwens, want de handel in de roebel is zo ongeveer tot stilstand gekomen en ik ben lang niet zeker of er nog wel partijen zijn die over voldoende valuta beschikken om onze energierekeningen te betalen.

“Gelukkig” voor ons biedt Poetin nog een uitweg.

De Russische centrale bank biedt namelijk aan om goud te kopen tegen 5.000 roebels per gram. Die prijs ligt een stuk onder de marktprijs die 6.000 roebels per gram bedraagt.

Wie gaat er nu zo onnozel zijn om goud te verkopen onder de marktprijs?

Wel, als dit straks je enige optie is om op een vlotte manier aan roebels te geraken, heb je misschien geen andere keuze meer?

Landen die niet aan genoeg roebels kunnen geraken, kunnen dus altijd hun goud naar de Russische centrale bank brengen in ruil voor 5.000 roebels per gram.

Door te eisen dat landen hun energie betalen in roebels en vervolgens de roebel te linken aan een vaste goudprijs, heeft Rusland in één beweging de roebel gelinkt aan energie én goud.

Aangezien Rusland steeds bereid is om goud te kopen tegen 5.000 roebel per gram, ontstaat er op deze manier ook een bodemprijs voor goud.

Je kan bovendien de redenering ook omdraaien. Misschien is niet de prijs die de Russische centrale bank wil betalen voor goud te laag, maar is de roebel te goedkoop?

De huidige goudprijs bedraagt namelijk \$1950 per ounce. Een ounce bestaat uit 31,1 gram goud waardoor een gram \$62,7 kost.

Rusland waardeert een gram van datzelfde goud op 5.000 roebel.

Dus dit impliceert een usd/rub-verhouding van 79,7. Dat is ruwweg het niveau van voor de invasie.

Hoe meer de roebel dus stijgt richting dit ankerpunt, hoe aantrekkelijker het wordt om goud te verkopen aan de Russische centrale bank.

Als heel Europa moet scharrelen voor roebels en de prijs van de Russische munt hoger duwt, zal hierdoor ook de goudprijs een reset krijgen.

Stel je bijvoorbeeld eens voor dat de usd/rub naar 50 gaat.

Als je dan een gram goud verkoopt aan de Russische centrale bank, krijg je 5.000 roebels terug die dan \$100 waard zijn.

Teruggerekend naar Amerikaanse dollars ontvang je dan \$3.110 voor een ounce goud.

Ik heb het in mijn boek en documentaire gehad over het financiële eindspel en de terugkeer van goud in het financiële systeem en het lijkt er momenteel op dat Poetin zonet op de reset-knop heeft geduwd.

Poetin duwt de Petrodollar omver en kan straks zelfs de goudprijs bepalen door het bodemniveau van 5.000 roebel voor een gram goud te verhogen naar pakweg 10.000 of voor mijn part 50.000 roebel.

De Gouden Petrodollar

Aangezien de Russische centrale bank bereid is om goud te kopen tegen 5.000 roebels per gram, wordt de roebel zo de eerste valuta in het financiële systeem die goud weer een centrale plaats geeft.

Maar ik geloof dat Rusland verder zal gaan dan dit en de roebel ook zal vastklikken aan de olieprijs.

Op dat moment is een roebel, niet alleen gedekt door goud maar ook door de enorme Russische olievoorraden.

Rusland verkoopt dan niet langer olie voor waardeloos fiatgeld maar olie voor goud.

Hoe zou dat kunnen werken?

Op dit moment kost een vat olie ongeveer 10.000 roebel.
Een gram goud kost 5.000 roebel.

Wat als Rusland nu straks zegt dat ze geen 5.000 roebel gaan betalen voor een gram goud, maar bijvoorbeeld 10.000 roebel?

Maakt dat iets uit voor de prijs van de roebel?

Aangezien de roebel voor 100% gedekt is door goud, zou je denken van niet.

Als de goudprijs dan verdubbelt in roebel, verdubbelt ook de waarde van de Russische goudreserves waardoor ook de waarde van de valuta zal verdubbelen.

Een buitenlander die echter op dat moment 1 gram goud naar de Russische centrale bank brengt, krijgt er 10.000 roebels voor terug.

Waar hij vroeger voor 1 gram goud 5.000 roebels kreeg, krijgt hij er nu 10.000.

Waar hij vroeger 2 gram goud nodig had om één vat Russische olie te kopen, heeft hij nu maar 1 gram goud meer nodig.

In zo'n scenario wordt de vraag naar goud enorm groot omdat goud een manier biedt om aan goedkope energie te raken.

Door een gram goud (vandaag \$60 waard op de wereldmarkt) naar de Russische centrale bank te dragen, kan je met de roebels die je ontvangt namelijk een vat olie kopen.

Welke landen in de wereld zouden vandaag interesse hebben in olie tegen \$60 per vat?

Ik kan me voorstellen dat landen in een rij aanschuiven aan het loket van de Russische centrale bank.

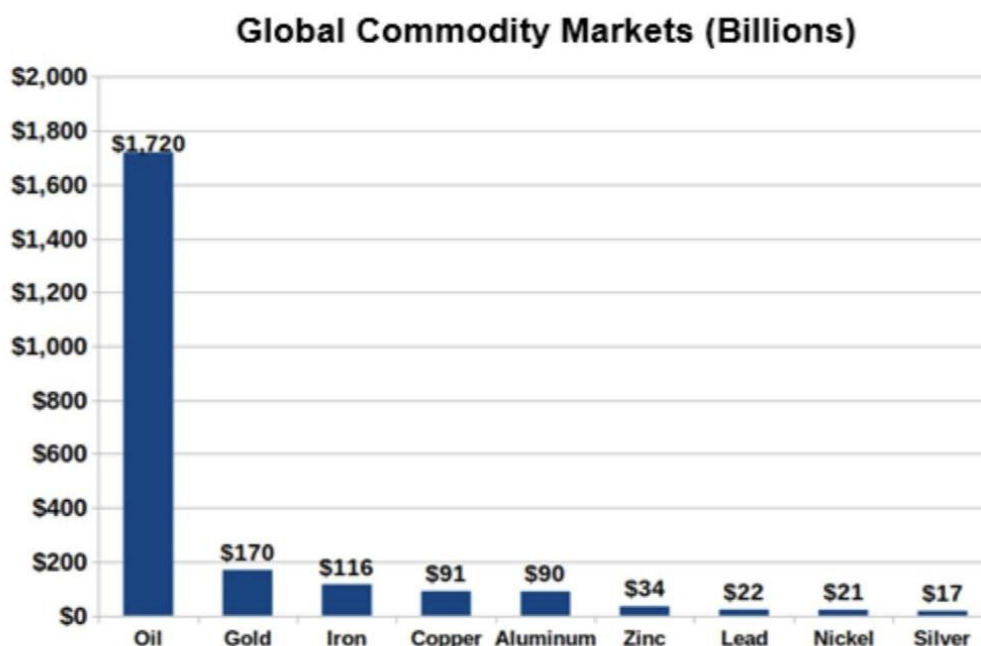
De Russische goudreserves nemen in zo'n systeem snel toe en de vraag naar de roebel zal enorm zijn. Rusland wint hier op diverse manieren.

Bovendien, en dit is niet onbelangrijk, zal er heel wat fysiek goud moeten verschuiven van de rest van de wereld naar Rusland.

De VS controleert momenteel de fysieke goudprijs via de papieren goudmarkt maar dat is enkel vol te houden wanneer ze beschikken over voldoende fysiek goud dat in dat systeem wil meedraaien.

Maar aangezien fysiek goud straks hetzelfde betekent als goedkope olie zal heel de wereld bieden op dat fysiek goud om naar Rusland te brengen.

Vergeet ook niet dat de oliemarkt vandaag tien keer groter is dan de goudmarkt.

Als je dan in feite energie gaat afrekenen in goud, krijg je een run op goud.

Rusland kan op deze manier dus een einde maken aan de aanhoudende goudmanipulaties.

Bovendien heeft de rest van de wereld nu plots belang bij een zo hoog mogelijke goudprijs want hoe duurder het goud, hoe meer olie men ervoor terug kan krijgen.

Rusland bepaalt vanaf dat moment de wereldwijde goudprijs.

Vandaag is Russisch goud 5.000 roebel per gram waard, maar als men zich bijvoorbeeld bereid toont om goud te kopen tegen een minimumprijs van 10.000 roebel per gram, impliceert dit tegen de huidige wisselkoersen een goudprijs van \$3.300 per ounce!

Rusland kan de wereldwijde goudprijs dus verhogen met de simpele mededeling dat men twee keer meer roebels betaalt voor een gram dan vandaag het geval is.

En voor de Russen maakt het helemaal niks uit aangezien iedere roebel vandaag reeds voor 100% gedekt is door de Russische goudvoorraad

Waarom heeft Rusland zoveel leverage in handen?

Groeit onze economie en verbruiken we daarom meer energie of verbruiken we meer energie en groeit daarom onze economie?

De vraag doet een beetje denken aan de discussie over de kip of het ei, maar persoonlijk neig ik eerder naar het laatste. Zonder (voldoende) energie hebben we geen industrie, geen technologie en komt zelfs de voedingsproductie in gevaar.

Onze welvaart is gebouwd op een overvloed aan fossiele brandstoffen. De Russen weten dat als geen ander en gebruiken dit nu tegen ons.

Ze hebben opeens alle leverage in handen omdat de wereld geruisloos is geëvolueerd naar een wereld met een tekort aan energie.

Europa kan niet zonder de Russische energie, en er is geen energieleverancier in de wereld te vinden die de plaats van Rusland kan innemen.

Wij hebben de Russische energie dus harder nodig dan de Russen onze euro's en het is deze vaststelling die Poetin alle macht in handen geeft.

Cruciaal daarbij zijn de permanente energietekorten die ik verwacht voor de komende decennia.

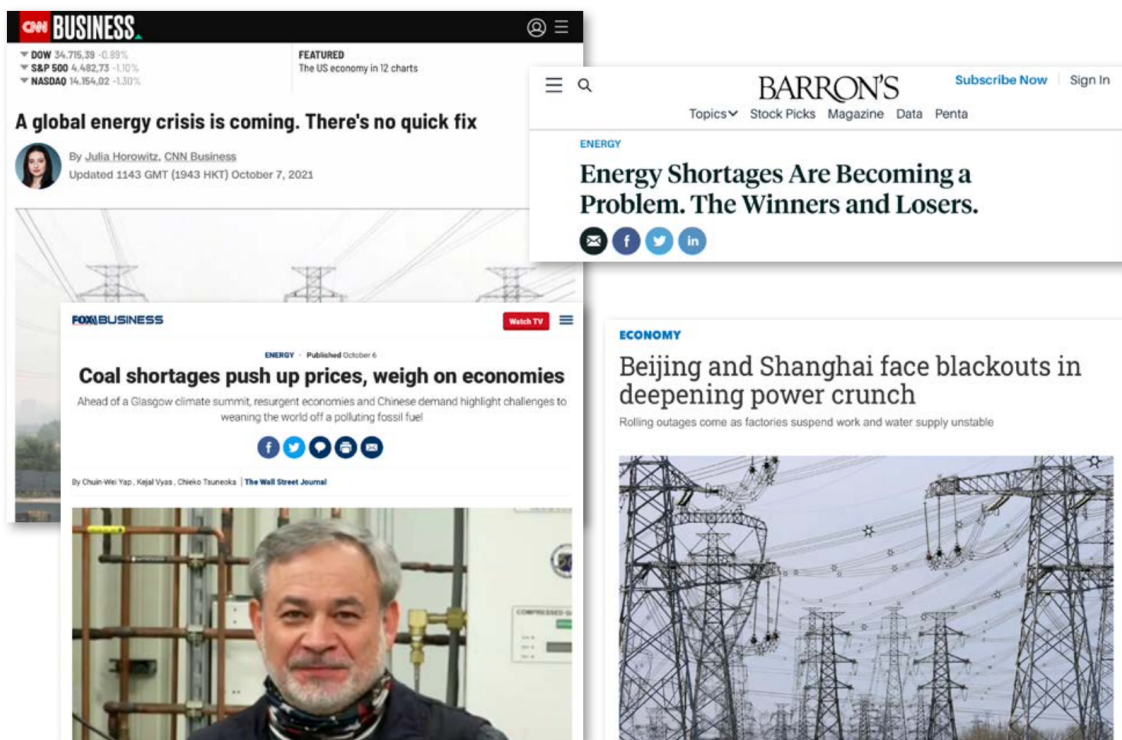
“Als belegger zijn er maar weinig echte zekerheden maar dat de fossiele brandstoffen ooit eens op zullen zijn, staat in steen geschreven.

De olie- en gasvoorraden zijn geen onuitputtelijke bron van energie.

Er komt ooit een moment dat de vraag groter zal zijn dan het aanbod. De olie die we oppompen zal dan niet meer volstaan om aan de behoeften te voldoen en er ontstaan tekorten.”

Misschien hebben we nu reeds het moment bereikt waarop de vraag groter is dan het aanbod?

De berichten in de media liegen er alvast niet om:

Je kan gewoon niet om de vaststelling heen dat er overal in de wereld energietekorten zijn.

Of het gaat nu om gas ... elektriciteit ... en zelfs steenkool!

Er wordt gewezen naar de herstellende economie om deze tekorten te verklaren, maar het is gewoon een feit dat het aanbod er niet is om te voldoen aan de vraag.

Bovendien draait de wereldeconomie nog steeds niet op volle toeren aangezien de meeste landen nog steeds coronamaatregelen kennen, hetgeen weegt op de vraag.

Moeten we dan rekening houden met nog grotere tekorten eens alle maatregelen van de baan zijn?

Ik vrees van wel aangezien niemand in staat lijkt om de productie op te voeren tot een niveau waaraan de vraag kan voldaan worden.

Goehring & Rozenwajg schreef het volgende:

“Our models originally suggested hydrocarbon reserve replacement will fall to only 40% while production itself will fall over 30% by 2030 unless capital spending trends move much higher. It now looks like the severe drop (and weak subsequent rebound) in capital spending over the past 20 months is already pressuring oil and natural gas production. Super-major production has now fallen over 10% since the beginning of 2019.”

Ondanks de hoge olieprijsen zijn de majors niet in staat om de productie op te voeren. Sterker nog: sinds de start van 2019 is de productie met 10% gedaald!

Indien er energietekorten zijn, dan produceren we toch gewoon meer olie, zeker?

Zo ging het steeds in het verleden, maar we krijgen steeds meer indicaties dat de grotere olieproducerende landen hun limiet hebben bereikt.

Saudi-Arabië produceert al enkele decennia ongeveer 10 miljoen vaten per dag en slaagt er nooit in om de productie langere termijn boven dat niveau te houden.

Het geeft de indruk dat ze niet meer kunnen produceren, al zal men dat nooit op die manier toegeven. Het zou de marktwaarde van staatsbedrijf Saudi Aramco onderuit halen.

En ook die andere grote producer, Rusland, heeft alsmaar meer moeite om de productie op niveau te houden.

Russia missing OPEC targets as some members struggle to keep pace

Dina Khrennikova and Olga Tanas 1/18/2022

Rusland kan voorlopig maar de helft van de geplande productiestijging opleveren.

Op langere termijn zal het land genoeg uitdagingen hebben om de productie zelfs maar op het huidige niveau te houden.

Pavel Sorokin, Minister van Energie, liet zich enkele maanden geleden al ontvallen dat bijna de helft van de Russische oliereserves moeilijk winbaar zijn en dat er fors geïnvesteerd moet worden in exploratie om de reserves te hernieuwen.⁷

En ook de VS, sinds enkele jaren weer de grootste olieproducenten van de wereld, kampt met zorgen.

De toekomst van schalie wordt te rooskleurig voorgesteld en er zijn diverse goede redenen om aan te nemen dat de productie ook hier niet aan de verwachtingen zal voldoen.

Zo wordt er nu vooral olie geproduceerd in zogenaamde ‘sweet spots’, hetgeen een hogere productie oplevert. Je kan het een beetje vergelijken met ‘high grading’ in de mijnsector.

7

<https://neftegazru.com/news/exploration/711139-russia-s-oil-reserves-are-becoming-increasingly-hard-to-recover/>

Zelfs onder deze -bijzonder gunstige omstandigheden- heeft heel de sector het moeilijk om een positieve vrije cash flow te realiseren met schaliegesteente.

We zagen de voorbije jaren dan ook redelijk wat faillissementen in de sector, hetgeen weinig vertrouwen geeft in een zonnige toekomst.

Maar de sector is behoorlijk goed in het ophouden van de schijn, alvast een eigenschap die ze gemeenschappelijk hebben met de Saudi's.

Om het dus in het kort samen te vatten, lijkt niemand echt in staat om de productie te verhogen en als we dat feit koppelen aan mature olievelden die over hun piek heen zijn, moeten we rekening houden met dalende productiecijfers in de komende decennia.

En dat, beste lezer, maakt het drama compleet.

Heel onze welvaart steunt namelijk op fossiele brandstoffen als goedkope energiebron.

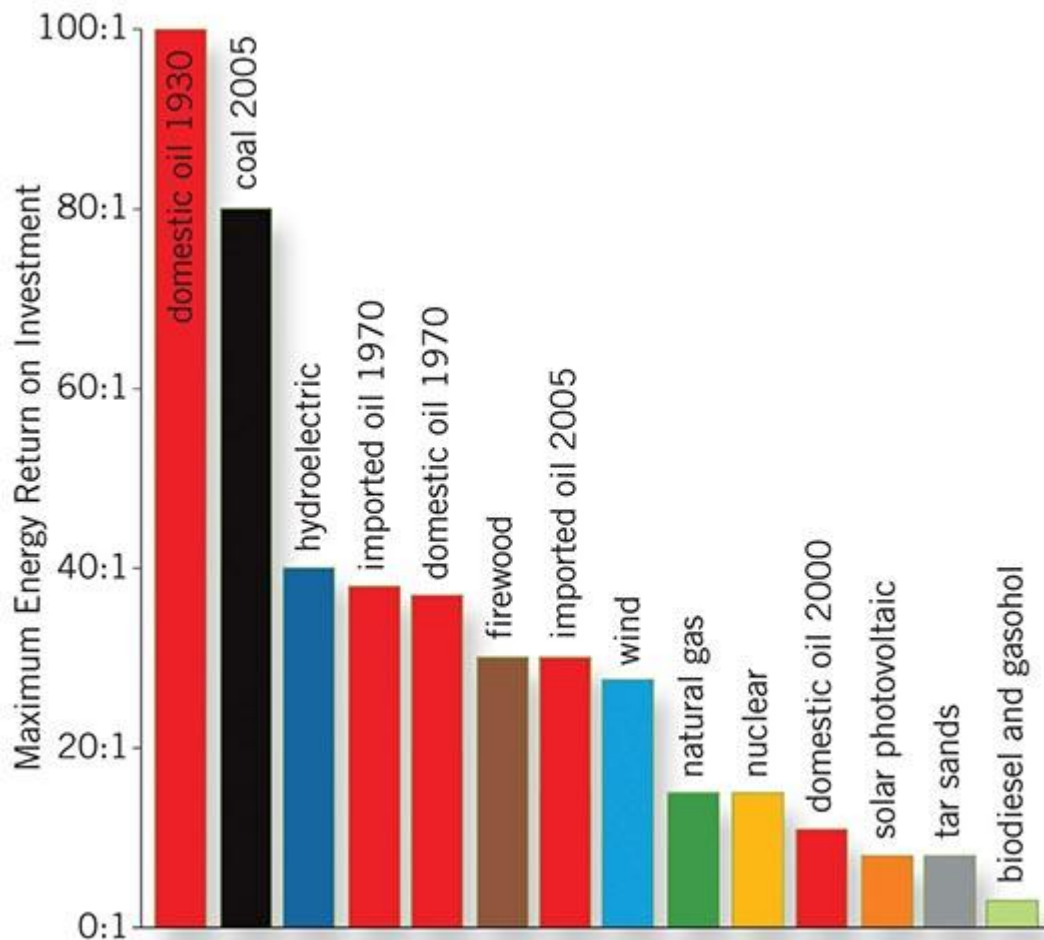
Het is die goedkope energie die ons toeliet om goedkoper voedsel te produceren, van de wereld een dorp maakte en technologische innovaties mogelijk maakten.

Neem de energie weg, en we worden 100 jaar terug in de tijd gekatapulteerd. Dan gaan we terug naar het tijdperk van voor de industriële revolutie.

Ik stel het misschien wat overdreven, en het zal een evolutie zijn die over enkele decennia wordt uitgesmeerd, maar het is helaas wel de realiteit als we niet meer over voldoende fossiele brandstoffen kunnen beschikken.

Alternatieve energie zal ons redden?

Het grote probleem met hernieuwbare energie is de lage Energy Return On Energy Investment (EROEI). Je moet enorm veel energie spenderen om maar een beetje meer energie terug te krijgen. Het sop is de kool niet waard.

Merk trouwens ook op dat de EROEI van olie eveneens dalende is en op termijn een gigantisch probleem kan worden. Onze olievoorraad is eindig en de wereld evolueert naar piekproductie.

Als je dan gaat nadenken over welke sectoren het relatief goed kunnen doen in een wereld met oplopende energietekorten, kom ik terug met een heel kort lijstje.

Bedrijven pakken graag uit met een groen imago, maar de waarheid is dat de meeste ondernemingen zonder fossiele brandstoffen een groot deel van hun waarde verliezen.

We zullen berichten zoals dit steeds vaker zien, vermoed ik:

The screenshot shows the Business AM website header with the logo and navigation menu. Below the header is a market data bar with indices like EURO STOXX 50, NASDAQ 100, and S&P 500. The main headline reads: "Energiekosten zo hoog, dat Alcoa zijn aluminiumfabriek twee jaar stillegt".

Business AM
powered by Newsweek

NEWSLETTERS ECONOMIE BUSINESS POLITIEK TECH EVENT

% EURO STOXX 50 4.075,03 ↗ 0,51% NASDAQ 100 14.509,58 0,00% S&P 500 4.410,13 ↗ 0,28% EUR/USD 1,13 ↘ -0,26%

DUURZAAM INVESTEREN THE ASIA FILES CRYPTO PERSONAL FINANCE OPINIE BEURSNIEUWS

Hoofdpagina » Energiekosten zo hoog, dat Alcoa zijn aluminiumfabriek twee jaar stillegt

Energiekosten zo hoog, dat Alcoa zijn aluminiumfabriek twee jaar stillegt

En het is een wereld met groeiende en permanente energietekorten die Poetin enorm veel leverage geeft en als grootste energieproducent van de wereld steeds meer de regels kan dicteren.

Over de auteur:

Maarten Verheyen voorspelde de kredietcrisis van 2008, publiceerde het boek 'Het Eindspel van ons Financieel Systeem' ([download hier](#)) en bijbehorende documentaire ([bekijk hier](#))

